

и читави, та да видимъ видѣльа день Божій; повсѣдѣ насъ послѣдѣва нейзвѣстность; нѣ увѣрени, че нѣ владѣе Богъ, никога не прѣгрѣшаваме, не сѣрдимъ сѣ единъ на другій, не жѣлаемъ да сѣираме земленны-тѣ сѣкровища и свѣтовно богатство; все що е тѣлесно, нѣн сѣ презреніе го отхвъргаме, женска любовь не работи вече у насъ, и пламька на похоти-тѣ ни угасѣа; страшный сѣдъ, горчивы мѣкы и трепетны наказаніа разрѣшаватъ жѣланіа-та на тѣлесны-тѣ наши сладости.“ И пакъ за царство-то Божіе казва: „Блени-тѣ искатъ прѣмъдрость, що ѣхъ тѣрсатъ прѣзъ море-то по чюжды страны, и учатъ сѣ въ светны ученіа, нѣны нѣмаме потрѣбѣ да сѣ скытаме по чюжды страны, или да тѣрсимъ прѣзъ море царство-то некесно, зашо-то самъ Господь Іисусъ Христосъ ни казва: царство-то Божіе е у сѣщи-тѣ васъ, само трѣбѣа да имате сѣрдечно жѣланіе за да го найдете.“ Слѣдъ това той имъ приказа още за непрѣстанны-тѣ борбы и гоненіа що можтъ сѣ слѣчи прѣзъ живота имъ: Отъ Божіи-тѣ уста, дѣмаше Антоній, имаме заповѣдь